

NIEDZIELA ZEŚLANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

1. Wieczorna msza wigilijna

Tego formularza używa się w sobotę wieczorem przed pierwszymi Nieszporami Niedzieli Ześłania Ducha Świętego albo po nich. Ornat koloru czerwonego.

I. OBRZĘDY WSTĘPNE

Po przybyciu do ołtarza kapłan i usługujący oddają mu należną cześć przez głęboki pokłon. Jeżeli w prezbiterium jest tabernakulum z Najświętszym Sakramentem – przyklękają. Kapłan podchodzi do ołtarza i całuje go na znak czci, a następnie udaje się na miejsce przewodniczenia.

PIEŚŃ NA WEJŚCIE

1. Przyjdź Duchu Święty, ja pragnę.
O to dziś błagam Cię.
Przyjdź w swojej mocy i sile.
Radością napełnij mnie.
2. Przyjdź jako Mądrość do dzieci.
Przyjdź jak ślepemu wzrok.
Przyjdź jako moc w mej słabości.
Weź wszystko, co moje jest.
3. Przyjdź jako źródło w pustyni
z mocą do naszych dusz.
O niech Twa moc uzdrowienia
dotknie, uleczy mnie już.

Po skończeniu pieśni na wejście, kapłan i wierni stojąc czynią znak krzyża. Kapłan mówi:

K: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Lud odpowiada:

W: Amen.

Potem kapłan zwraca się do ludu i rozkładając ręce pozdrawia go mówiąc:

K: Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z wami.

Lud odpowiada:

W: I z duchem twoim.

Kapłan, diakon albo odpowiednio przygotowany ministrant może w bardzo zwięzłych słowach wprowadzić wiernych w liturgię dnia. Wprowadzenia może dokonać ministrant.

AKT POKUTY – FORMA DRUGA

Kapłan wzywa wiernych do pokuty:

K: Przepróśmy Boga za nasze grzechy, abyśmy mogli godnie przyjąć Słowo Boże i złożyć Najświętszą Ofiarę.

Kapłan może się posłużyć innymi słowami. Następuje krótkie milczenie.

Potem kapłan mówi:

K: Zmiłuj się nad nami, Panie.

Lud odpowiada:

W: Bo zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.

Kapłan:

K: Okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

Lud:

W: I daj nam swoje zbawienie.

Kapłan prosi o odpuszczenie grzechów:

K: Niech się zmiłuje nad nami Bóg wszechmogący * i odpuściwszy nam grzechy * doprowadzi nas do życia wiecznego.

Lud odpowiada:

W: Amen.

WEZWANIA DO CHRYSZTUSA PANA

Następują wezwania do Chrystusa, jeśli nie użyto trzeciej lub czwartej formy aktu pokuty:

K: Panie, zmiłuj się nad nami.

W: Panie, zmiłuj się nad nami.

K: Chryste, zmiłuj się nad nami.

W: Chryste, zmiłuj się nad nami.

K: Panie, zmiłuj się nad nami.

W: Panie, zmiłuj się nad nami.

HYMN

Jeżeli jest to przewidziane, śpiewa się lub odmawia hymn „Chwała na wysokości Bogu”. Hymn może rozpocząć kapłan albo śpiewacy, albo wszyscy obecni. Podczas wypowiedzania słów „Jezu Chryste” wszyscy czynią pokłon na znak czci.

K: Chwała na wysokości Bogu...

W: a na ziemi pokój ludziom dobrej woli. * Chwalimy Cię. * Błogosławimy Cię. * Wielbimy Cię. * Wysławiamy Cię. * Dzięki Ci składamy, * bo wielka jest chwała Twoja. * Panie Boże, Królu nieba, * Boże Ojczy wszechmogący. * Panie, Synu Jednorodzony, * **Jezu Chryste.** * Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca. * Który gładzisz grzechy świata, * zmiłuj się nad nami. * Który gładzisz grzechy świata, * przyjm błaganie nasze. * Który siedzisz po prawicy Ojca, * zmiłuj się nad nami. * Albowiem tylko Tyś jest święty * Tylko Tyś jest Panem. * Tylko Tyś Najwyższy, **Jezu Chryste.** * Z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca. * Amen.

Po hymnie kapłan ze złożonymi rękami mówi:

K: Módlmy się.

Wszyscy razem z kapłanem modlą się przez pewien czas w milczeniu. Potem kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę:

KOLEKTA

K: Wszechmogący Boże, spraw, niech zajaśnieje nad nami blask Twojej chwały, * a Chrystus, Światłość ze Światłości, niech umocni darem Ducha Świętego serca odrodzonych dzięki Twojej łasce. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Po jej ukończeniu lud odpowiada:

W: Amen.

Wszyscy siadają, rozpoczyna się Liturgia Słowa.

II. LITURGIA SŁOWA

Lektor udaje się na ambonę i odczytuje pierwsze czytanie, którego wszyscy słuchają siedząc.

Jako pierwsze czytanie należy wybrać jedną z podanych perykop ze Starego Testamentu:

- 1) Pomieszanie języków przy budowie wieży Babel (1 Rdz 11, 1-9),
- 2) Bóg zstępuje na górę Synaj w ogniu (2 Wj 19, 3-8a. 16-20b),
- 3) Duch daje życie (3 Ez 37, 1-14),
- 4) Wyleję Ducha mojego (3 JI 3, 1-5).

PIERWSZE CZYTANIE

2 Wj 19, 3-8a. 16-20b

Bóg zstępuje na górę Synaj w ogniu

L: Czytanie z Księgi Wyjścia.

Mojżesz wstąpił do Boga, a Pan zawołał na niego z góry i powiedział: «Tak powiesz domowi Jakuba i oznajmisz synom Izraela: Wyście widzieli, co uczyniłem Egiptowi, jak niosłem was na skrzydłach orlich i przywiodłem was do Mnie. Teraz jeśli pilnie słuchać będziecie głosu mego i strzec mojego przymierza, będziecie szczególną moją własnością pośród wszystkich narodów, gdyż do Mnie należy cała ziemia. Lecz wy będziecie Mi królestwem kapłanów i ludem świętym. Takie to słowa powiedz synom Izraela».

Mojżesz powrócił i zwołał starszych ludu, i przedstawił im wszystko, co mu Pan nakazał. Wtedy cały lud jednogłośnie powiedział: «Uczynimy wszystko, co Pan nakazał».

Trzeciego dnia rano rozległy się grzmoty z błyskawicami, a gęsty obłok rozpostarł się nad górą i rozległ się głos potężnej trąby, tak że cały lud przebywający w obozie drżał ze strachu. Mojżesz wyprowadził lud z obozu naprzeciw Boga i ustawił u stóp góry. Góra zaś Synaj była cała spowita dymem, gdyż Pan zstąpił na nią w ogniu, i uniósł się dym z niej jakby z pieca, i cała góra bardzo się trzęsła. Głos trąby się przeciągał i stawał się coraz donioślejszy. Mojżesz mówił, a Bóg odpowiadał mu wśród grzmotów.

Pan zstąpił na górę Synaj, na jej szczyt. I wezwał Mojżesza na szczyt góry.

Aby zaznaczyć koniec czytania, lektor dodaje:

L: Oto słowo Boże.

Wszyscy odpowiadają:

W: Bogu niech będą dzięki.

Psalmista (czyli kantor) recytuje psalm, a wszyscy powtarzają refren.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 104 (103), 1ab i 24ac. 29bc-30. 31 i 34
(R.: por. 30)

Refren: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię.

- ¹ Błogosław, duszo moja, Pana, *
o Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki.
²⁴ Jak liczne są dzieła Twoje, Panie, *
ziemia jest pełna Twoich stworzeń.

Refren.

- ²⁹ Gdy odbierasz im oddech, marnieją *
i w proch się obracają.
³⁰ Stwarzasz je napełniając swym duchem *
i odnawiasz oblicze ziemi.

Refren.

- ³¹ Niech chwała Pana trwa na wieki, *
niech Pan się raduje z dzieł swoich.
³⁴ Niech miła Mu będzie pieśń moja, *
będę radował się w Panu.

Refren.

Następnie, jeżeli jest drugie czytanie, lektor je odczytuje z ambony, jak poprzednio.

DRUGIE CZYTANIE

Rz 8, 22-27

Duch przychodzi z pomocą naszej słabości

L: Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian.

Bracia:

Wiemy, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia. Lecz nie tylko ono, ale i my sami, którzy już posiadamy pierwsze dary Ducha, i my również całą istotą swoją wzdychamy oczekując przybrania za synów – odkupienia naszego ciała. W nadziei bowiem już jesteśmy zbawieni. Nadzieją zaś, której spełnienie już się ogląda, nie jest nadzieją, bo jak można się jeszcze spodziewać tego, co się już ogląda? Jeżeli jednak, nie oglądając, spodziewamy się czegoś, to z wytrwałością tego oczekujemy.

Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, wie, że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą.

Aby zaznaczyć koniec czytania, lektor dodaje:

L: Oto słowo Boże.

Wszyscy odpowiadają:

W: Bogu niech będą dzięki.

Następuje śpiew przed Ewangelią.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Przyjdź, Duchu Święty,
napełnij serca swoich wiernych
i zapal w nich ogień swojej miłości.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Kapłan pochylony przed ołtarzem mówi cicho:

K: Wszechmogący Boże, oczyść serce i usta moje, abym godnie głosił Twoją świętą Ewangelię.

Potem udaje się na ambonę i mówi:

K: Pan z wami.

Wszyscy odpowiadają:

W: I z duchem twoim.

K: Słowa Ewangelii według świętego Jana.

Równocześnie czyni znak krzyża na księdze oraz na czole, ustach i piersi. Wszyscy odpowiadają:

W: Chwała Tobie, Panie.

Następnie kapłan głosi Ewangelię.

EWANGELIA

J 7, 37-39

Strumienie wody żywej

W ostatnim, najbardziej uroczystym dniu Święta Namiotów, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem:

«Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie, niech przyjdzie do Mnie i pije. Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza».

A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.

Po Ewangelii kapłan mówi:

K: Oto słowo Pańskie.

Wszyscy odpowiadają:

W: Chwała Tobie, Chryste.

Po czym czytający całuje księgę mówiąc cicho:

K: Niech słowa Ewangelii zgładzą nasze grzechy.

HOMILIA

Wszyscy siadają. Następuje homilia. Należy ją głosić we wszystkie niedziele i święta nakazane; w inne dni jest zalecona.

WYZNANIE WIARY

Jeżeli jest to przepisane, po homilii składa się wyznanie wiary:

Wierzę w jednego Boga, * Ojca Wszechmogącego, * Stworzyciela nieba i ziemi, * wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. * I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, * Syna Bożego Jednorodzonego, * który z Ojca jest zrodzony * przed wszystkimi wiekami. * Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, * Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. * Zrodzony a nie stworzony, * współistotny Ojcu, * a przez Niego wszystko się stało. * On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba.

W czasie następujących słów, aż do „stał się człowiekiem”, wszyscy się pochylają na znak czci.

I za sprawą Ducha Świętego * przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem. * Ukrzyżowany również za nas, * pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. * I zmartwychwstał dnia trzeciego, * jak oznajmia Pismo. * I wstąpił do nieba; siedzi po prawicy Ojca. * I powtórnie przyjdzie w chwale * sędzić żywych i umarłych, * a Królestwu Jego nie będzie końca. * Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, * który od Ojca i Syna pochodzi. * Który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę; * który mówił przez Proroków. * Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. * Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. * I oczekuję wskrzeszenia umarłych. * I życia wiecznego w przyszłym świecie. Amen.

Po wyznaniu wiary następuje modlitwa powszechna, którą kapłan kieruje z miejsca przewodniczenia lub z ambony. W modlitwie powszechnej (czyli modlitwie wiernych) lud spełniając swoje wspólne kapłaństwo modli się za wszystkich ludzi.

MODLITWA POWSZECHNA

Kapłan wzywa wiernych do modlitwy i odmawia formułę końcową. Intencje modlitwy powszechnej podaje diakon, kantor, lektor, ministrant lub ktoś inny uprzednio wyznaczony. Wierni wyrażają swoje prośby w formie wspólnej inwokacji po intencjach.

K: Przyzywajmy Ducha Świętego, aby w swojej mocy zarządził potrzebom całego Kościoła:

M: Módlmy się za Kościół święty, aby nieustannie otwierał się na działanie Ducha Świętego.
Ciebie prosimy.

W: Wysłuchaj nas, Panie.

2. Módlmy się za kapłanów, aby zawsze wiernie wykorzystywali moc, daną im przez Chrystusa.
3. Módlmy się za młodzież, która przygotowuje się do przyjęcia sakramentu bierzmowania, aby do końca życia pozostała wierna otrzymanej łasce.
4. Módlmy się za ubogich i potrzebujących, aby znaleźli się ludzie gotowi nieść im materialną i duchową pomoc w potrzebie.
5. Módlmy się za zmarłych, aby Zmartwychwstały Chrystus przyjął ich do swojego królestwa.
6. Módlmy się za nas samych, abyśmy w duchu jedności potrafili budować naszą wspólnotę parafialną.

K: Wszechmogący Boże, spełnij prośby, które ośmielamy się zanosić do Ciebie i wzbudź w naszych sercach ogień Twojej miłości – prosimy przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym.

Lud odpowiada:

W: Amen.

Po modlitwie wiernych wszyscy siadają, rozpoczyna się Liturgia Eucharystyczna.

III. LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

Po Liturgii Słowa rozpoczyna się śpiew na przygotowanie darów. W tym czasie ministranci umieszczają na ołtarzu korporał, palkę, puryfikaterz, kielich i mszał.

PIEŚŃ NA OFIAROWANIE

Ofiaruje Tobie, Panie mój,
Całe życie me,
Cały jestem Twój,
Aż po wieki.
Oto moje serce, przecież wiesz
Tyś miłością mą jedyną jest.

PRZYGOTOWANIE DARÓW

Wypada, aby wierni zaznaczyli swój udział w ofierze, przynosząc albo chleb i wino potrzebne do sprawowania Eucharystii, albo inne dary na potrzeby kościoła i ubogich. Ofiary wiernych może przyjmować kapłan przy pomocy ministrantów. Składa się je w odpowiednim miejscu. Natomiast chleb i wino przeznaczone do sprawowania Eucharystii znosi się na ołtarz. Przyjmuje się także pieniądze lub inne dary na rzecz ubogich lub na potrzeby kościoła, przyniesione przez wiernych lub zebrane w kościele, dlatego dary te składa się w odpowiednim miejscu w prezbiterium, lecz poza ołtarzem.

Kapłan stojąc przy ołtarzu bierze patenę z chlebem, unosi ją nieco nad ołtarzem i mówi cicho:

K: Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, * który jest owocem ziemi i pracy rąk ludzkich; * Tobie go przynosimy, * aby stał się dla nas chlebem życia.

i składa patenę z chlebem na korporale. Następnie wlewa wino i nieco wody do kielicha, mówiąc:

K: Przez to misterium wody i wina * daj nam, Boże, udział w bóstwie Chrystusa, * który przyjął nasze człowieczeństwo.

Potem kapłan bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi cicho:

K: Błogosławiony jesteś, Panie Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy wino, * które jest owocem winnego krzewu i pracy rąk ludzkich; * Tobie je przynosimy, * aby stało się dla nas napojem duchowym.

i stawia kielich na korporale. Potem kapłan pochylony mówi cicho:

K: Przyjmij nas, Panie, stojących przed Tobą * w duchu pokory i z sercem skruszonym; * niech nasza ofiara tak się dzisiaj dokona * przed Tobą, Panie Boże, * aby się Tobie podobała.

Kapłan stojąc z boku ołtarza myje ręce mówiąc cicho:

K: Obmyj mnie, Panie, z mojej winy * i oczyść mnie z grzechu mojego.

Następnie stojąc przed środkiem ołtarza kapłan zwrócony do ludu, rozkładając i składając ręce, mówi:

K: Módlcie się, * aby moją i waszą Ofiarę * przyjął Bóg, Ojciec wszechmogący.

Wszyscy odpowiadają:

W: Niech Pan przyjmie Ofiarę z rąk twoich * na cześć i chwałę swojego imienia, * a także na pożytek nasz i całego Kościoła świętego.

Następnie kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę nad darami:

MODLITWA NAD DARAMI

K: Panie, nasz Boże, niech błogosławieństwo Ducha Świętego zstąpi na te dary † i wzbudzi w Twoim Kościele taką miłość, * aby wśród świata stawał się prawdziwym znakiem zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Po jej ukończeniu wszyscy odpowiadają:

W: Amen.

Następującą prefację odmawia się w Wigilię Zesłania Ducha Świętego oraz w samą Uroczystość.

PREFACJA O ZESŁANIU DUCHA ŚWIĘTEGO (nr 27)

Zesłanie Ducha Świętego dopełnieniem dzieła zbawienia

Rozkładając ręce, mówi:

K: Pan z wami.

Wszyscy odpowiadają:

W: I z duchem twoim.

Podnosząc ręce, kapłan mówi:

K: W górę serca.

Wszyscy:

W: Wznosimy je do Pana.

Z rozłożonymi rękami kapłan dodaje:

K: Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

Wszyscy:

W: Godne to i sprawiedliwe.

Kapłan odmawia prefację z rękami rozłożonymi.

K: Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, * Panie, Ojczy święty, wszechmogący, wieczny Boże.

Aby doprowadzić do pełni misterium paschalne, * zesłałeś dzisiaj Ducha Świętego na wszystkich, * których uczyniłeś swoimi przybranymi dziećmi, * jednocząc ich z Twoim Jednorodzonem Synem. * Duch Święty w początkach Kościoła dał wszystkim narodom poznać prawdziwego Boga * i zjednoczył różne języki w wyznawaniu tej samej wiary.

Dlatego pełnią łask paschalnych * radują się wszystkie ludy na całej ziemi. * Również chóry Aniołów i zastępy Świętych * śpiewają hymn ku Twojej chwale * nieustannie wołając:

Przy końcu prefacji składa ręce i razem z wiernymi kończy prefację głośno mówiąc:

W: Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów.

Pełne są niebios i ziemia chwały Twojej.

Hosanna na wysokości.

Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.

Hosanna na wysokości.

TRZECIA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

GC: Zaprawdę, święty jesteś, Boże, * i słusznie Cię sławi wszelkie stworzenie, * bo przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana, * mocą Ducha Świętego ożywasz i uświęcasz wszystko * oraz nieustannie gromadzisz lud swój, * aby na całej ziemi * składał Tobie ofiarę czystą.

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy święty dzień Pięćdziesiątnicy * w którym Duch Święty zstąpił na Apostołów * pod postacią ognistych języków.

Kapłan składa ręce i trzymając je nad wyciągnięte nad darami, mówi:

WK: Pokornie błagamy Cię, Boże, * uświęć mocą Twojego Ducha te dary, * które przynieśliśmy Tobie,

Składa ręce i robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem, mówiąc:

aby się stały Ciałem ✠ i Krwią * Twojego Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa,

Składa ręce.

który nam nakazał spełniać to misterium.

W formułach, które następują, słowa Chrystusa należy wymawiać starannie i wyraźnie, bo tego wymaga ich znaczenie.

On bowiem tej nocy, której był wydany,

Bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął chleb i dzięki Tobie składając, błogosławił, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

Lekko się pochyla.

Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy:

To jest bowiem ciało moje,

Które za was będzie wydane.

Ukazuje ludowi konsekrowaną hostię, składa ją na patenie i przyklęka. Następnie mówi:

Podobnie po wieczerzy

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął kielich * i dzięki Tobie składając, błogosławił * i podał swoim uczniom, mówiąc:

Lekko się pochyla.

Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:

To jest bowiem kielich Krwi mojej

nowego i wiecznego przymierza,

która za was i za wielu będzie wylana

na odpuszczenie grzechów.

To czyńcie na moją pamiątkę.

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka.

Następnie rozpoczyna jedną z aklamacji:

AKLAMACJA TRZECIA

GC: Uwielbiamy tajemnicę wiary.

Lud odpowiada:

W: Panie, Ty nas wybawiłeś * przez krzyż i zmartwychwstanie swoje, * Ty jesteś Zbawicielem świata.

Następnie z rozłożonymi rękami kapłan mówi:

WK: Wspominając, Boże, * zbawczą mękę Twojego Syna, * jak również cudowne Jego zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, * oraz czekając na powtórne Jego przyjście, * składamy Ci wśród dziękczynnych modłów * tę żywą i świętą Ofiarę. Wejrzyj, prosimy, na dar Twojego Kościoła * i przyjmij Ofiarę, przez którą nas pojednałeś ze sobą. * Spraw, abyśmy posileni Ciałem i Krwią Twojego Syna * i napełnieni Duchem Świętym, * stali się jednym ciałem i jedną duszą w Chrystusie.

1K: Niech On nas uczyni wiecznym darem dla Ciebie, * abyśmy otrzymali dziedzictwo z Twoimi wybranymi, * przede wszystkim z Najświętszą Dziewicą, Bogurodnicą Maryją, * ze Świętym Józefem, jej oblubieńcem, * ze świętymi Apostołami i Męczennikami, * (ze świętym N.)

Wymienia się imię świętego z dnia lub patrona.

i wszystkimi Świętymi, * którzy nieustannie orędują za nami u Ciebie.

2K: Prosimy Cię, Boże, * aby ta Ofiara naszego pojednania z Tobą * sprowadziła na cały świat pokój i zbawienie. * Utwierdź w wierze i miłości Twój Kościół * pielgrzymujący na ziemi; * a więc Twojego sługę, naszego Papieża N., * naszego Biskupa N., jego biskupów pomocniczych, * wszystkich biskupów świata, duchowieństwo * i cały lud odkupiony.

Wysłuchaj łaskawie modlitwy zgromadzonych tutaj wiernych, * którzy z Twojej łaski stoją przed Tobą. * W miłosierdziu swoim, o dobry Ojczy, * zjednocz ze sobą wszystkie swoje dzieci * rozproszone po całym świecie.

Przyjmij do swojego Królestwa naszych zmarłych braci i siostry * oraz wszystkich, którzy w Twojej łasce odeszli z tego świata. * Ufamy, że razem z nimi będziemy się tam wiecznie radować Twoją chwałą,

Składa ręce.

przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, * przez którego obdarzasz świat wszelkimi dobrami.

Kapłan bierze patenę z hostią oraz kielich i, podnosząc je mówi:

WK: Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, * Tobie, Boże, Ojczy wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego, * wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.

Lud odpowiada:

W: Amen.

Gdy lud odpowie, kapłan stawia patenę i kielich na ołtarzu.

OBRZĘDY KOMUNII

Kapłan ze złożonymi rękami mówi:

K: Otrzymaliśmy Ducha Świętego, który nas uczynił dziećmi Bożymi, dlatego ośmielamy się mówić:

Kapłan rozkłada ręce i razem z ludem mówi dalej:

W: Ojczy nasz, któryś jest w niebie: * święć się imię Twoje, * przyjdź Królestwo Twoje, * bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. * Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. * I odpuść nam nasze winy, * jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. * I nie wódź nas na pokuszenie, * ale nas zbaw ode złego.

Z rozłożonymi rękami kapłan mówi dalej:

K: Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego * i obdarz nasze czasy pokojem. * Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, * abyśmy zawsze wolni od grzechu * i bezpieczni od wszelkiego zamętu, * pełni nadziei oczekiwali * przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Kapłan składa ręce. Lud kończy modlitwę odpowiadając:

W: Bo Twoje jest królestwo i potęga, i chwała na wieki.

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi głośno:

K: Panie Jezu Chryste, * Ty zesłałeś Ducha Świętego, * aby obdarzyć Kościół jednością i pokojem. * Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, * lecz na wiarę swojego Kościoła * i zgodnie z Twoją wolą * napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności.

Składa ręce.

Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Lud odpowiada:

W: Amen.

Kapłan rozkładając i składając ręce, mówi:

K: Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

Lud odpowiada:

W: I z duchem twoim.

Następnie, jeżeli okoliczności za tym przemawiają, diakon lub kapłan mówi:

D: Przekażcie sobie znak pokoju.

Wszyscy według miejscowego zwyczaju okazują sobie wzajemnie po kój i miłość; kapłan przekazuje znak pokoju diakonowi lub ministrantowi. Następnie bierze hostię, łamie ją nad pateną i częśćkę wpuszcza do kielicha, mówiąc cicho:

K: Ciało i Krew naszego Pana Jezusa Chrystusa, * które łączymy i będziemy przyjmować, * niech nam pomogą osiągnąć życie wieczne.

W tym czasie się mówi:

W: Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

Jeżeli łamanie chleba trwa dłużej, można ten śpiew wielokrotnie powtórzyć. Przy ostatnim powtórzeniu mówi się: *obdarz nas pokojem*. Następnie kapłan ze złożonymi rękami mówi cicho:

K: Panie Jezu Chryste, * niech przyjęcie Ciała i Krwi Twojej * nie ściągnie na mnie wyroku potępienia, * lecz dzięki Twemu miłosierdziu niech mnie chroni * oraz skutecznie leczy moją duszę i ciało.

Kapłan przyklęka, bierze hostię i trzymając ją nieco podniesioną nad pateną, zwrócony do ludu, głośno mówi:

K: Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. * Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

Razem z ludem jeden raz dodaje:

W: Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, * ale powiedz tylko słowo, * a będzie uzdrowiona dusza moja.

Kapłan zwrócony do ołtarza mówi cicho:

K: Ciało Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne. Ze czią przyjmuje Ciało Chrystusa.

Następnie bierze kielich i mówi cicho:

K: Krew Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne.

Ze czią przyjmuje Krew Chrystusa.

Następnie kapłan bierze patenę lub puszkę, podchodzi do przystępujących do Komunii i każdemu ukazuje hostię, mówiąc:

K: Ciało Chrystusa.

Przystępujący do Komunii odpowiada:

W: Amen.

W ten sam sposób postępuje diakon, jeżeli rozdaje Komunię świętą. Jeżeli są wierni, którzy mają otrzymać Komunię pod obiema postaciami, zachowuje się obrzęd opisany w Ogólnym wprowadzeniu.

Gdy kapłan przyjmuje Ciało Pańskie, rozpoczyna się śpiew na komunię.

ŚPIEW NA KOMUNIE

1. O Panie, Ty nam dajesz Ciało swe i Krew. (bis)
Do Ciebie więc idziemy wciąż radosną nucąc pieśń:

Ref. Ty jesteś Bogiem wiernym na wieczny czas. (2x)

2. Przez dar Twojego Chleba, dobry Boże nasz. (bis)
Rodzinę bratnią czynisz z nas, miłować uczysz nas.

3. To Twoje miłowanie dało wolność nam. (bis)
Chwalimy święte Imię Boga, jak uczyłeś nas.

4. Tyś nam wyznaczył drogę, wiodącą na Twój szlak. (bis)
Idziemy więc, by radość nieść tam, gdzie jej światu brak.

Po ukończeniu rozdawania Komunii kapłan, diakon lub akolita oczyszcza patenę nad kielichem i sam kielich. Podczas oczyszczania pateny i kielicha mówi on cicho:

K: Panie, daj nam czystym sercem przyjąć to, * co spożyliśmy ustami, * i dar otrzymany w doczesności * niech się stanie dla nas * lekarstwem na życie wieczne.

Oczyszczone naczynia eucharystyczne ministrant znosi na stół. Jeżeli naczyń jest wiele, można je zostawić na korporale na ołtarzu lub na stole i dokonać puryfikacji po Mszy. Potem kapłan może wrócić na miejsce przewodniczenia.

PIEŚŃ NA UWIELBIENIE

W lekkim powiewie przychodzisz do mnie Panie. (2x)

Nie przez wicher ogromny i nie przez ogień,
Ale w lekkim powiewie przychodzisz do mnie Panie,
Ale w lekkim powiewie nawiedzasz duszę mą.

Zależnie od okoliczności, po pieśni można zachować przez jakiś czas święte milczenie. Następnie kapłan, stojąc na miejscu przewodniczenia albo przy ołtarzu, mówi:

K: Módlmy się.

Jeżeli poprzednio nie było milczenia, wszyscy razem z kapłanem modlą się przez jakiś czas w milczeniu. Potem kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę po Komunii:

MODLITWA PO KOMUNII

K: Boże, nasz Ojcze, niech przyjęty Sakrament nas uświęci † i da nam gorliwość płynącą od Ducha Świętego, * którym w cudowny sposób napełniłeś swoich Apostołów. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Po jej ukończeniu lud odpowiada:

W: Amen.

IV. OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA

Jeżeli trzeba, można podać ludowi krótkie ogłoszenia.

Następnie kapłan zwrócony do ludu, rozkładając ręce mówi:

K: Pan z wami.

Lud odpowiada:

W: I z duchem Twoim.

Formułę błogosławieństwa zgodnie z przepisami może poprzedzić modlitwa nad ludem. Wówczas diakon lub kapłan kieruje do wiernych wezwanie:

D: Pochylcie głowy na błogosławieństwo.

lub podobne. Następnie kapłan wyciąga ręce nad ludem i odmawia modlitwę:

MODLITWA NAD LUDEM (nr 21 – w Okresie Wielkanocnym):

K: Wszechmogący Boże, oczyść dusze i ciała swoich wiernych, † aby przemienieni przez Ducha Świętego, * unikali grzesznych przyjemności i znajdowali radość w Twojej służbie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy odpowiadają:

W: Amen.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO

Po modlitwie kapłan zawsze błogosławi lud mówiąc:

K: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty.

Lud odpowiada:

W: Amen.

ROZESŁANIE

Potem diakon lub kapłan ze złożonymi rękami, zwrócony do ludu, mówi:

D: Idźcie w pokoju Chrystusa.

Lud odpowiada:

W: Bogu niech będą dzięki.

Kapłan na znak czci całuje ołtarz jak na początku Mszy i złożony razem z ministrantami należy uklon, a przyklękawszy, jeśli na ołtarzu jest Najświętszy Sakrament, odchodzi.

PIEŚŃ NA ZAKOŃCZENIE

Ref. Duchu Ogniu, Duchu Żarze,
Duchu Światło, Duchu Blasku,
Duchu Wicherze i Pożarze,
ześlij płomień Twojej łaski.

- 1.** Chcesz, rozpalisz i rozognisz,
serca wzniesiesz na wysokość:
w ciemność rzucisz blask pochodni
i rozproszysz grzechu mroki.
- 2.** Naszą nicość odbudujesz,
w najpiękniejsze znów struktury,
tchnieniem swoim świat przesnujesz
w szeleszczących modlitw sznury.
- 3.** Z mgieł konkretny kształt wywodzisz
i z chaosu piękno ładu.
Tyś spokojem wśród niezgody
w bezradności Tyś jest radą.
- 4.** Twe zbliżenie zaróżowi
pulsom życia, wzrostu drzeniem.
Narodzimy się na nowo,
ciemność stanie się promieniem.

Mozna też opuścić obrzędy zakończenia i wystawić Najświętszy Sakrament, a następnie odmówić poniższą litanie do Ducha Świętego wraz z modlitwami ostatniego dnia nowenny do Ducha Świętego.

PIEŚŃ

„*Sław języku tajemnicę Ciąta*”

5. Przed tak wielkim Sakramentem
Upadajmy wszyscy wraz,
Niech przed Nowym Testamentem
Starych praw ustąpi czas.
Co dla zmysłów niepojęte,
Niech dopełni wiara w nas.
6. Bogu Ojcu i Synowi
Hołd po wszystkie nieśmy dni.
niech podaje wiek wiekowi
Hymn triumfu, dzięki, czci.
A równemu im Duchowi
Niechaj wieczna chwała brzmi.

LITANIA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

Kyrie, elejson. *Chryste, elejson. Kyrie, elejson.*
Chryste, usłysz nas, *Chryste, wysłuchaj nas.*
Ojczy z nieba, Boże, *zmiłuj się nad nami.*
Synu Odkupiciela świata, Boże, *zmiłuj się nad nami.*
Duchu Święty, Boże, *zmiłuj się nad nami.*
Święta Trójco, Jedyny Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Duchu Święty, Trzecia Osoba Trójcy Przenajświętszej, *zmiłuj się nad nami.*
Duchu Święty, który od Ojca i Syna pochodzisz.
Duchu Święty, który na początku stworzenia świata unosiłeś się nad wodami.
Duchu Święty, który w postaci gołębicy pojawiłeś się nad Chrystusem w wodach Jordanu.
Duchu Święty, który zstąpiłeś na Apostołów w postaci języków ognistych.
Duchu Święty, który żarem gorliwości przepeliłeś serca uczniów Pańskich.
Duchu Święty, który odrodziłeś nas w wodzie Chrztu Świętego.
Duchu Święty, który nas umocniłeś w Sakramencie Bierzmowania.
Duchu Święty, przez którego Bóg czyni nas dziećmi Swoimi.
Duchu Święty, który wlewasz miłość Boską do serc naszych.
Duchu Święty, który nas uczysz prawdziwej pobożności.
Duchu Święty, źródło radości.
Duchu Święty, strażniku sumień naszych.
Duchu Święty, obecny w nas przez łaskę swoją.
Duchu Święty, dawco mądrości i rozumu.
Duchu Święty, dawco rady i męstwa.
Duchu Święty, dawco umiejętności i pobożności.
Duchu Święty, dawco bojaźni Bożej.
Duchu Święty, dawco wiary, nadziei i miłości.
Duchu Święty, natchnienie skruchy i żalu wybranych.
Duchu Święty, nasz Pocieszycielu.

Bądź nam miłościw, *przepuść nam, Duchu Święty.*
Bądź nam miłościw, *wysłuchaj nas, Duchu Święty.*
Bądź nam miłościw, *wybaw nas, Duchu Święty.*

Od zwątpienia w zbawcze działanie łaski, *wybaw nas, Duchu Święty.*
Od sprzeciwiania się uznanej prawdzie chrześcijańskiej.
Od braku serca wobec bliźnich naszych.
Od nieżyczliwości i zazdrości braciom łaski Bożej.
Od zatwardziałości w grzechach.
Od zaniedbywania pokuty aż do śmierci.
Od wszelkich złych i nieczystych spraw i myśli.
Od nagłej i niespodziewanej śmierci.
Od potępienia wiekuistego.
Przez cudowną sprawę przy poczęciu Jezusa Chrystusa.
Przez Twoje przyjście w językach ognistych.

My grzeszni, Ciebie prosimy, *wysłuchaj nas Duchu Święty.*
Abyś Kościołem Twoim świętym rządzić i zachować go raczył.
Abyś nas w wierze katolickiej utwierdzić raczył.
Abyś nam wytrwałości i męstwa udzielić raczył.
Abyś umysły nasze pragnieniem posiadania nieba natchnąć raczył.
Abyś w nas godne mieszkanie dla siebie przygotować raczył.
Abyś nas w cierpieniach naszych pocieszyć raczył.
Abyś nas w łasce Twojej utwierdzić i zachować raczył.
Abyś nas wszystkich do zbawienia doprowadzić raczył.
Abyśmy Ciebie miłowali i dla Ciebie grzechów się strzegli.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *przepuść nam Panie.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *wysłuchaj nas, Panie.*
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, *zmituj się nad nami.*

K: Stwórz, Boże, we mnie serce czyste.

W: I odnów we mnie moc ducha.

K: Duchu Święty, który zgromadziłeś wszystkie narody w jedności wiary, przybądź i napełnij serca Twoich sług łaską Swoją, zapal w nas ogień Twojej miłości i chroń od wszelkiego złego.

W: Amen.

K: Pod Twoją obronę...

W: uciekamy się, święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona. O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, Pocieszycielko nasza. Z Synem swoim nas pojednaj, Synowi swojemu nas polecaj, swojemu Synowi nas oddawaj.

PIEŚŃ

Chwała i dziękczynienie bądź w każdym momencie
Jezusowi w Najświętszym Boskim Sakramencie.
Ile minut w godzinie, a godzin w wieczności,
Tyle kroć bądź pochwalon, Jezu, ma miłości.

K: Módlmy się: Boże, Ty otworzyłeś nam bramy życia wiecznego, wywyższając Chrystusa i zsyłając nam Ducha Świętego, + spraw, aby tak wielkie dary umocniły nasze oddanie się Tobie * i pomnożyły naszą wiarę. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem. Następnie kapłan chowa Najświętszy Sakrament do tabernakulum, oddaje cześć przez przyklęknięcie i wraz z usługującymi odchodzi do zakrystii.